

RØDKLØVER PÅ MOSEMYR I VESTERÅLEN

Noen resultater fra myr dyrking på Nordland landbruksskole, Kleiva.

Ved rektor Einar Nyberg.

Nordland landbruksskole Kleiva ligger på Langøya i Vesterålen, ca. 8 km sør for bygdesentret Sortland. Eiendommen er nydyrka de siste 7—8 år, og over halvparten av jordsmonnet består av myr.

I 1955 ble det vesentligste av skolens myrreal undersøkt av *Det norske myrselskap* ved konsulent *Per Hornburg*. Undersøkelsene viste at den dominerende myrtype var *Lyngrik kvitmosemyr* med dybder fra ca. 1 m til ca. 4 m. I bra hellende terreng finnes mindre partier *grasmyr av starrtypen* hvor myrdybdene er betydelig jevnere og mindre.

Den naturlige vegetasjon på *lyngrik kvitmosemyr* bestod mest av nøysomme og lite kravfulle kvitmoser (bl. a. *Sphagnum papillosum*, *S. acutifolium* og *S. fuscum*), bladmoser (bl. a. *Rhacomitrium lanuginosum* og *Hylocomium Schreberi*) og lyngvekster. På *grasmyr*-typen derimot var vegetasjonen mer godartet, og foruten forskjellige starrarter fantes flere nokså kravfulle urter og enkelte grasarter.

Undesøkelsene viste videre at mosemyra jevnt over var svakt formolda i dyrkingssjiktet, mens *grasmyra* ble betegnet som noenlunde vel formolda. I dypere lag — fra ca. 1—1,5 m antar torva oftest brenntorvkarakter, men særlig utpreget brenntorv finnes det lite av.

2. års kløverbestand i timoteieng på mosemyr på Kleiva landbruksskole.

Fot. P. H.

Noen kjemiske analyser av jordprøver fra *mosemyr* viste bl. a. et askeinnhold på 2,0—5,2 %, og et innhold av nitrogen på 0,94—1,25 % i vannfri torv. Kalkinnholdet varierte fra 0,31 %—0,63 % og reaksjonen var sterkt sur (pH 4,14—4,90). I de fleste prøver var også innholdet av fosfor og kalium forholdsvis lite. I det hele tyder analysene på at mosemyra er fattig på de vanlige planteneringsstoffer, og at det også er lite innhold av mikronæringsstoffer. Jordprøvene fra *grasmyrtypen* viser derimot et noe gunstigere bilde. Askeinnholdet varierte her fra 4,1 % til 16,9 % og nitrogeninnholdet fra 2,86 % til 1,85 % i vannfri torv. Innholdet av kalk var også høyere idet variasjonene var 1,36 % til 0,62 %. Reaksjonstillene varierte fra pH 5,12 til pH 4,98. Innholdet av fosfor og kalium var lite i alle prøver.

Som ellers i Vesterålen betinger det kjølige kystklima at engdyrkingen får en dominerende stilling på skolen. Det legges derfor vekt på å finne frem til høvelige dyrkingsmåter, og avlinger som gir næringsrikt gras. Av særlig interesse har det vært å prøve dyrking av rødkløver på myr, noe som er lite brukt i Vesterålen.

I 1958 ble det til gjenlegg på 12 dekar *lyngrik kvitmosemyr* som var nydyrka året forut, brukt rødkløver (Molstad) i blanding med timotei (Bodin) og svingel (Løken). Resultatet ble så bra at en i 1960 la igjen 18 dekar nydyrka myr av samme myrtype med $\frac{1}{3}$ rødkløver og $\frac{2}{3}$ timotei. Siste året — 1963 — var gjenlegget 32 dekar mosemyr med samme frøblanding som nevnt foran. Av dette areal ble halvparten som var åker (potet) i 1962 sådd igjen våren 1963. Andre halvparten var eng hvor det først ble tatt en grasavling til silo, så ble enga overgjødset og avbeitet, og derpå pløyd og sådd til med kløver og timotei 20. august. Gjenlegget sto pent ut over høsten, og det blir interessant å se resultatet.

Ved *nydyrking* er myra blitt tilført 80 kg Thomasfosfat + 35 kg kaliumgjødsel 33 % + 50 kg kalksalpeter + 5 kg koppersulfat pr. dekar. Delvis er det også brukt noe boraks og mangansulfat. Kalkingen har vært 12 hl skjellsand pr. dekar. Samme kalking har vært gitt ved gjenlegg.

Til eng har *gjødslingen* vekslet mellom 70 kg fullgjødsel + 45 kg kalksalpeter til overgjødsling etter 1. gangs høsting, og foran nevnte gjødsling. I det hele har en søkt å tilpasse gjødslingen til denne næringsfattige myrtype.

I årene fra 1958 til 1963 har *høyavlingene* variert fra 650 til 1200 kg pr. dekar. I gjennomsnitt har avlingene lagt på ca. 750 kg høy pr. dekar med anslagsvis 20—30 % rødkløver. Rødkløveren har holdt seg godt i enga med nesten uforandret mengde i 3. års eng. Overvintringsforholdene i disse årene har vært som vanlig. Været i Vesterålen er i alminnelighet svært vekslende om vinteren.